Doğan Kardeş

Sayı: 16 — 11 AĞUSTOS 1969 — 75 Kuruş

ATEŞ KAPTAN

BÜYÜK SALDIRI ②

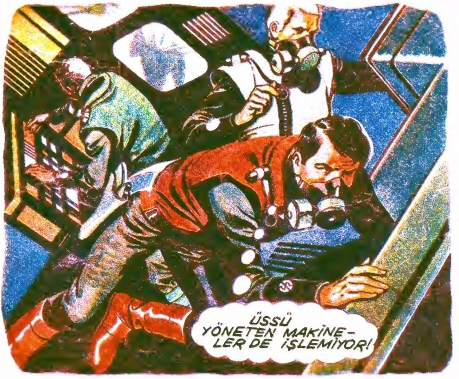

Mars'lılar Dünya'ya karşı en şiddetli saldırılarına geçmişlerdi. Dünya'nın uzaydaki 4 numaralı uydusu sakatlanmış, Yedi Renk Birliği'nin birçok üsleriyle bağlantısı kesilmişti. Komutan Albay Beyaz uydunun onarılması için bir pilotla teknik uzman Prof. Gallan'ı gönderdi. Gerçekte ise Gallan Mars'lıların casusuydu. Uyduyu onaracak yerde büsbütün bozdu.

Ateş Kaptan işi anlamış, 4 numaralı uydudan yayımlanacak ışınları kesmek için bütün alıcı merkezlerin durdurulmasını istemişti. Albay Beyaz ise bunu gereksiz bularak alıcı makineleri yeniden açtırdı. Bunun üzerine, 4 numaralı uydudan uzaya saçılan elektronik ışınlar Bulutüssü'nü sardı, camlar kırıldı, içeridəki oksijen boşaldı...

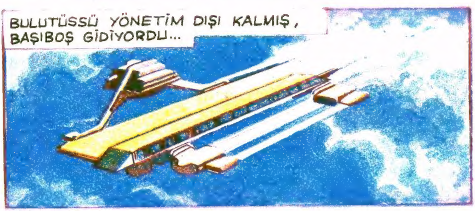

YELKENLER FORA! YENİ RESİMLİ ROMANIMIZ (16-17)

ATEŞ KAPTAN

BULUTÜSSÜ OK GİBİ DİMDİK GİDİYORDU...

..İYONOSFERE DOĞRU GİDİYORUZ!

50.000 METRE YÜKSEKLİK! BULUTÜSSÜ BUNA DAYANABİLECEK KADAR KUVVETLİ DEĞİL!

BİRKAÇ DAKİKA SONRA İYONOSFERDE BULUTÜSSÜ BUZLA KAPLANMAYA BAŞLADI.

HİÇ DEĞİLSE ELEKTRONİK İŞINLARDAN KURTULDUK!

ALBAY BEYAZ, ARKADAŞLARINI TOPLAMIŞ DURUMU ETRAFLICA KONUŞUYORDU...

ELEKTRONİK İŞINLARIN İŞ GÖRMEMESİ İYİ AMA ARKADAŞLAR DÜŞÜNÜNÜZ Kİ...

..BİZ DE DÜNYAYA BU TEHLİKETİ HABER VEREMİYECEĞİZ!

..BÖYLECE, 4 NUMARALI UYDUDAN GÖNDERECEKLERİ İŞINLARLA...

DÜNYA TV

BÜYÜK BİR KARIŞIKLIK YARATIP BÜTÜN İNSANLARI OLDÜRECEKLER...

..VE, DÜNYA KISA BİR ZAMAN SONRA MARS'LILARIN OLACAK!

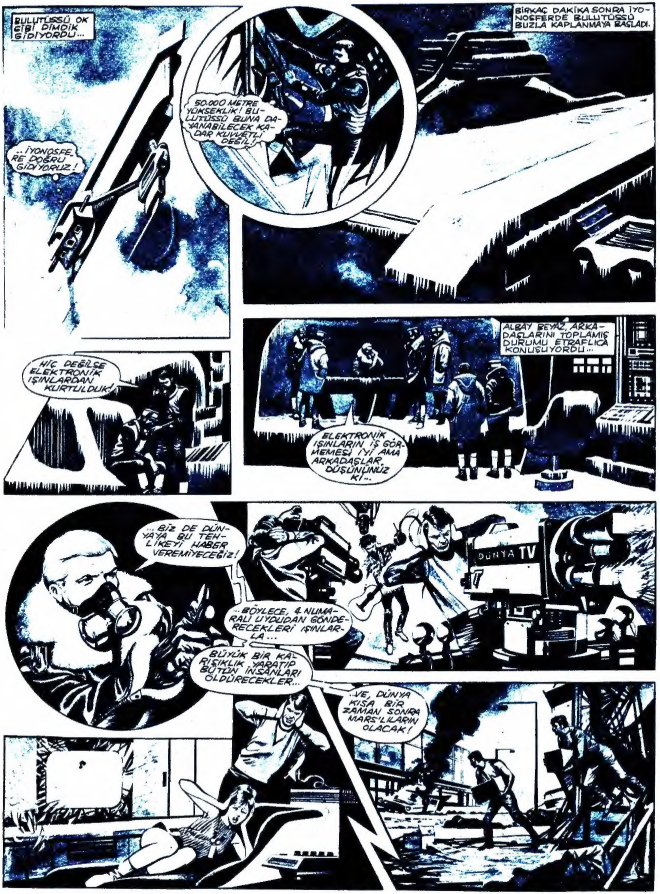

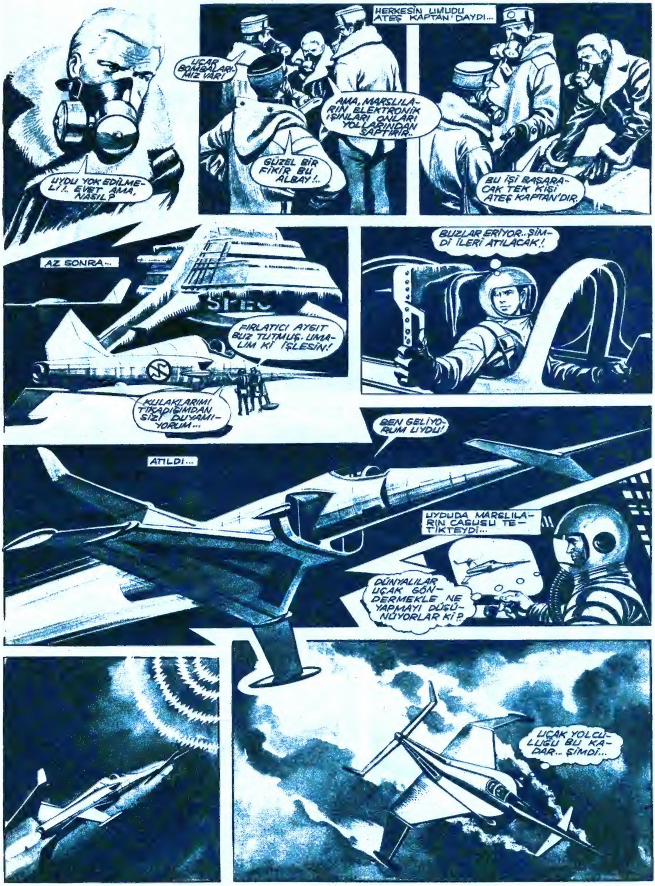
UYDU YOK EDİLMELİ!.. EVET AMA, NASIL?
UÇAK BOMBALARIMIZ VAR!
GÜZEL BİR FİKİR BU ALBAY!..
AMA, MARSLILARIN ELEKTRONİK İŞİNLARI ONLARI YOLLARINDAN SAPTIRIR..
HERKESİN UMUDU ATEŞ KAPTAN'DAYDI...
BU İŞİ BAŞARACAK TEK KİŞİ ATEŞ KAPTAN'DIR.
AZ SONRA...
FIRLATICI AYGIT BUZ TUTMUŞ. UMALIM Kİ İŞLESİN!
KULAKLARIMI TİKADIĞIMDAN SİZİ DUYAMIYORUM...
BUZLAR ERİYOR.. ŞİMDİ İLERİ ATILACAK!
ATILDI...
BEN GELİYORUM UYDU!
UYDUDA MARSLILARIN CASUSU TETİKTEYDİ...
DÜNYALILAR UÇAK GÖNDERMEKLE NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORLAR Kİ?
UÇAK YOLCULUĞU BU KADAR.. ŞİMDİ...

GELECEK HAFTA : AKAN YILDIZ ve ATEŞ KAPTAN!

ALFABENİN ÖYKÜSÜ

Alfabeyi hepiniz bilirsiniz. Okula gittiğinizde ilk öğrendiğiniz şey o olmuştur.

Türk alfabesinde yirmi dokuz, İngiliz alfabesinde yirmi altı, Alman alfabesinde yirmi yedi harf vardır. Her dilin alfabesindeki harf sayısı değişirk olmakla birlikte aşağı yukarı hepsi de yirmi beş otuz arasındadır. Alfabede her harf bir sesi belirtir. Ama bunun dışındaki durumlar da vardır. Sözgelişi İngilizce'deki «th» sesi iki harfle belirtilir.

Alfabe her dilde kullanılmaz. Çünce buna bir örnektir. Çünce'de sözcükler harflerle değil, resimlerle dile getirilir. Her sözlüğün karşılığı olan bir sözcük vardır. Ama bu resimler çok yalın çizgilere indirgenmiş, nerdeyse birer harf niteliğini kazanmışlardır.

Tarihte rastladığımız ilk yazı örnekleri resim - yazıdır. Eski Mısır'lıların hiyeroğlif yazısı da resim-yazının bir örneğidir. Ama bir alfabedeki harfler birer resim olmaktan çok uzaktırlar. Yalın çizgilerle bir ağaç resmi bir çocuğun kafasında uzun, dallı, yapraklı bir bitkinin görüntüsünü uyandırabilir, ama «ağaç» sözcüğünün «a» harfi ya da başka bir harfi tek başına hiç bir şey anlatmaz. Ağaç sözcüğünün kendisi de ağacın resmi değil, bir sembolüdür. Bu bütün alfabeli dillerde aynıdır.

Yandaki resim Etrüsk alfabesini, bir tablet üzerine Etrüsk yazısının yazılışını göstermektedir. Etrüsk alfabesi ile eski Yunan alfabesi arasında büyük bir benzerlik vardır. Etrüskler eski Yunanca'dan, Latince'dan birtakım sözcükler almakla birlikte, bu sözlerdeki sesleri yavaş yavaş değiştirmişlerdir.

Alfabenin insanoğlunun en büyük buluşlarından biri olduğundan hiç kimsenin şüphesi yoktur. Alfabe yardımıyle aralarında binlerce kilometre, yüzlerce yıl olan insanlar bile anlaşabilmektedir.

TEKERLEĞİN ÖYKÜSÜ

İnsanoğlunun en eski, uzun çağlar boyunca en çok işe yarayan buluşu tekerlek olmuştur.

İnsanın yaptığı ilk taşıtlar tekerleksizdi. Bunlar daha çok kızağı andırıyordu. Yokuş aşağı kolayca çekilebiliyor, hele buz ya da kaygan toprak üzerinde çok daha hızlı yol alabiliyor, çok işe yarıyordu. Ama düzlük yerlerde bu taşıtla yük taşımak çok güç, yorucu bir işti.

Bizim bildiğimiz tekerleğin bulunuşundan önce, ağır yükler, altlarına yuvarlak ağaçlar konarak yavaş yavaş çekiliyordu. Ama bu yuvarlak kütükleri kızağın altına ya da doğrudan doğruya yüke tutturmak başlangıçta kimsenin aklına gelmemişti.

Tekerleğin bulunmasıyle, taşıtlardaki gelişme de başlamıştır.

Tahtadan kesilmiş bir yuvarlağın tekerlek olarak kullanılması ilkin çok güç olmuş, tahta bir çemberi iç kenarından kısa tahta parçalarıyle ortaya tutturmakla daha kullanışlı bir tekerlek elde edilmiştir.

Resimde ilk kağnılardan ikisi görülmektedir. Bunlardan alttaki Picenum'-(Eski İtalya'da bir yer) da bulunmuş bir Etrüsk savaş arabasıdır.

Tekerleğin bulunması, değişik uluslar, ırklar arasında alışverişi, gidiş gelişi büyük ölçüde artırmış.ır. Bununla birlikte, savaş arabalarının yapımına yol açmakla, savaşlara daha öldürücü bir nitelik kazandırmıştır. Askerler savaş alanına daha hızlı ulaşmaya, yaya bir insanın taşıyabileceğinedn çok daha fazla silâh taşımaya başlamışlardır. Böylece tekerleğin, çok olumlu yararları yanısıra yeryüzünde kan dökülmünü, korkuyu arttırmak gibi zararlı bir sonucu da olmuştur.

KÜÇÜKTEN BAŞLAYAN OYUN

Tekir daha çok küçük bir kedi. Tecrübesi yok. O bakımdan fare yavrusu Fındık'ı neden yakalamak istediğini kestiremiyor, bunu oyun sanıyor. Yemekle uyku arasında en çok sevdiği şey de oyun. Fındık'ın da tecrübesi yok. O da Tekir'e neden görünmek istemediğini kestiremiyor. Oynamak istiyor. Fakat bir türlü ortaya çıkarak oynayamıyor. En iyisi içgüdüsüne uyup işi sağlama bağlamak.

OHOO!.. UYANMIŞ BİLE... NEREDE OLDUĞUMU GÖRDÜ.
YOK!. OLSA, MUTLAKA ORTAYA ÇIKARDI..
BAK, HINZIR NEREDEYMİŞ!. GENE SAKLANDI!.
!?
HİÇ ACELEM YOK! NASIL OLSA GENE UYUR!
BAKALIM UYANINCA NE YAPACAK?. HAY TEKİR HAY!..
DEMEDİM Mİ?. SEN DAHA ÇOK BEKLERSİN BENİ!..

GERRY ANDERSON'S
ZERO.X
URANUS DEVLERİ 6
KAPTAN TRAVERSLE ARKADAŞLARI DEVLERİN ELİNDEN KURTULUP, TAM KEŞF TANKINA YAKLAŞTIKLARI SIRADA ZERO.X, ONLARI ARAMAĞA GELMİŞTİ. UZAY GEMİSİNİ BİR DEV TUTTU.
BU DEV BİR SIKIŞA ONU YUMURTA KABUĞU GİBİ EZER!
AMAN, ÇABUK OLALIM ARKADAŞLAR..
BAŞKA ÇARELERİ DE YOKTU..
BRAD BİZİ KURTARMAĞA GELMİŞTİ. BİZ DE ONU KURTARMALIYIZ..
TANRI TAMİR ETMEDEN TEK MOTORLA MI İŞLETECEBİZ KAPTAN?
KORKMA BRAD. SENİ KURTARMAYA GELİYORUZ.
BAŞIMA NELER GELDİ HATIRLIYAMIYORUM!
ANLATACAK ZAMAN YOK! SEN BÜTÜN POZBLERİ ATEŞLE SON HIZLA İLERİ ATILMAĞA HAZIR OL. BİZ GELİNCE İLERİ FIRLA..
PEKİ.. YALNIZ ÇABUK OLUN GÖVDE ÇATIRDIYOR ......
TANK DEVE ÇARPTI, GEÇTİ.. BEN DE SON HIZLA İLERİ ATILACAK OLURSAM...
KKKRUUĞ!
YAŞA, KAPTAN! DEV DEVRİLDİ. KURTULDUM SAYILIR..
YÖRÜNGEYE GİR, BİZİ BEKLE, BRAD. BİZİM UFAK BİR İŞİMİZ DAHA VAR!

GELECEK HAFTA: Yeni Serüven —UZAY CANAVARLARI!.

ŞEYTAN ÇEKİCİ *PEN*

Güzel Balerin 1

TEMSİL SONA ERMİŞTİ. BAŞKAN TEKRAR GÖRÜNDÜ...

TİYATRODAN ÇIKARLARKEN...

GELECEK HAFTA : PEN, KATRİNA İLE DÖĞÜŞÜYOR!!!..

Son Yaprak

New York kentinin Greenwich köyüne sanata ilgi duyan birçok kimse gelirdi. Bu insanlar köydeki bohem yaşayışından hoşlanır, sayısız sanatçı arasında bulunmaktan kıvanç duyarlardı. Köyün bütün yapıları, evleri, çoğunlukla eski, kirli şeylerdi, ama bu durum köyü daha ilginç yapıyordu.

Üç katlı eski bir tuğla evin en üst katında Sue ile Johnsy adlı iki kızcağızın atölyesi vardı. Kızlardan biri Maine ilinden, öteki de Kaliforniya'dan gelmeydi. Sekizinci Caddedeki bir otelin lokantasında tanışmışlardı. İkisi de sanatçıydı, New York'a ekmek parası kazanmak için gelmişlerdi.

Bu tanışma mayıstа olmuştu. Kasım ayında, doktorların zatürree diye adlandırdıkları, soğuk, bilinmedik bir yabancı, buzlu parmaklarıyle bir oraya bir buraya dokunarak, kente çıkageldi.

Johnsy'ye de dokundu bu uğursuz parmak. Kızcağız, boyalı demir karyolasında hemen hemen hiç kımıldamadan, küçük bir pencereden karşıdaki yapının bomboş duvarına bakarak yatıyordu. Ona bakmaya gelen doktor bir sabah usulca Sue'yu öbür odaya çağırdı.

«Johnsy'nin yaşama şansı ancak onda bir,» dedi Sue'ya, bir yandan dereceyi silkelerken. «Kendisi iyileşmeyi istemedikçe pek umut yok. Oysa arkadaşınız ölmeyi takmış kafasına. Bir üzüntüsü mü var yoksa?»

«Tek özlemi, bir gün Napoli körfezinin bir resmini yapmaktı,» dedi Sue.

«Hayır hayır, daha önemli bir tasası olmalı. Birisine gönlünü kaptırmış olmasın.»

«Hayır.»

«Öyleyse bu durumu yüksek ateşin, genel zayıflığının bir sonucu olmalı. Ama bir hasta öleceğine kesinlikle inandı mı, ilâçların etkisi yüzde elli azalmış sayılır bence. Onda bir şeye, sözgelişi kadın giyimindeki son

moda değişikliklerine bir ilgi uyandırmayı başaramazsınız yaşama şansı onda birden beşte birine düşer.»

Doktor gittikten sonra Sue odasına giderek ağlamaya başladı. Sonra, üzüntüsünü gizleme çabasıyle ıslık çalarak Johnsy'nin odasına girdi.

Johnsy, yüzü pencereye dönük, örtülerin altında yatıyordu. Sue, onun uyumakta olduğunu düşünerek ıslığını yarıda kesti. Ama hemen ardından, durmadan tekrarlanan alçak bir ses işitti. Hemen karyolanın yanına gitti.

Johnsy'nin gözleri iyice açıktı. Pencereden dışarı bakarak bir şeyler sayıyordu.

«On iki,» dedi, ez sonra «on bir», sonra «on,» «dokuz,» «sekiz,» - «yedi.»

Sue uzanıp pencereden baktı. Ne sayıyordu Johnsy böyle? Dışarda bomboş bir avluyla karşı evin boş duvarından başka bir şey yoktu. Bir de kökleri kurumuş, duvarın yarısına dek tırmanmış eski bir asma. Sonbaharın soğuk soluğu asmanın hemen hemen bütün yapraklarını dökmüş, dallar çırılçıplak kalmıştı.

«Nen var, canım?» diye sordu Sue.

«Altı,» dedi Johnsy çok alçak bir sesle. «Şimdi daha hızlı düşüyorlar. Üç gün önce yüze yaklaşıyordu sayıları. Başım ağrıyor saymaktan. Ama şimdi kolaylaştı artık. İşte bir daha düşüyor. Şimdi beş tane kaldı.»

«Beş ne, canım? Nedir saydığın, söyle!» dedi Sue.

«Yapraklar. Karşıdaki asmanın son yaprağı düştüğü zaman, benim de işim bitmiş olacak. Bunu günlerdir biliyorum. Doktor söylemedi mi sana?»

«Böyle bir şey demedi doktor. Bu düpedüz budalalık,» dedi Sue. «O sararmış yaprakların senin iyileşmenle ne ilalisi olabilir? Üstelik ne çok severdin o eski asmayı sen. Ne olur budalalığı bırak. Doktor bu sabah, iyileşme şansının çok yüksek olduğunu söyledi. Haydi şimdi biraz çorbandan iç, ben de işimin başına dönüp sana güzel bir şarap almak için biraz para kazanayım.»

«Hiç bir şey almanın gereği yok artık,» dedi Johnsy, gözlerini karşı evin boş duvarından, ayırmadan. «İşte bir yaprak daha düşüyor. Yalnız dört kaldı şimdi. Karanlık çökmeden önce son yaprağın düşüşünü görmek istiyorum. Sonra ben de gideceğim.»

«Sevgili Johnsy, dedi Sue, ona doğru eğilerek, «ben işimi bitirinceye dek gözlerini kapayacağına, pencereden dışarı bakmayacağına söz veriyor musun? Bak bu resimleri yarın teslim etmek zorundayım. Perdeyi çekeceğim ama, o zaman da karanlıkta çalışamam.»

«Kendi odanda çalışsan olmaz mı?» dedi Johnsy soğuk bir sesle.

«Seninle kalmak istiyorum,» dedi Sue. «Ayrıca, o yapraklara budalaca bakmanı da istemiyorum.»

«Peki, işin biter bitmez bana haber ver,» dedi Johnsy, gözlerini yumarak. «Çünkü son yaprağın düşüşünü görmek istiyorum. Bıktım beklemekten. Düşünmekten bıktım.»

«Uyumaya çalış,» dedi Sue biraz sonra. «Ben aşağıya inip Mr. Behrman'ı çağıracağım. Bana modellik edecek. Hemen dönerim. Ama pencereden dışarı bakmayacağına söz ver bana.»

Yaşlı Mr. Behrman aynı evin aşağı katında kalan bir ressamdı. Altmışını aşkındı. Sanat hayatı bir başarısızlık olmuştu. Her zaman bir şaheser yapmayı tasarlamış, ama şaheserine hiç bir zaman başlayamamıştı. Yıllardır ufak tefek ticarî işler dışında tek çizgi çizmemişti. Sürekli bir model tutmaya gücü yetmeyen genç sanatçılara modellik ederek birkaç para kazanırdı. Çok viski içer, sarhoş olunca da bir gün yapacağı şaheserden söz etmeye başlardı. Ufak yapılı, her zaman sert bir adamdı. Kendisini, üst katta yaşayan çok sevdiği iki kızın bekçisi, koruyucusu sayardı.

Sue, Behrman'ı aydınlıktan yoksun atölyesinde buldu. Atölyenin bir köşesinde, yirmi beş yıldır üzerine çizilecek ilk çizgiyi bekleyen, kocaman bir boş tuval duruyordu. Behrman'ın, şaheseri için hazırladığı tuval. Sue, Johnsy'nin yapraları saymasını, son yaprak düşünce gerçekten ölmesinden korktuğunu yaşlı adama anlattı.

Yaşlı Behrman öfkeyle bağırdı. «Bir asmadan yapraklar düşüyor diye öleceğini sanacak ölçüde budala insanlar var mı yeryüzünde? Hiç işitmemiştim böylesini. Böyle aptalca düşüncelere saplanmasına ne diye göz yumdun? Ah, zavallı küçük Johnsy.»

«Çok hasta, çok da zayıf,» dedi Sue, «ateşinin yüksekliğinden, kafası garip düşüncelerle doluyor.»

Sue, ertesi sabah uyandığında, Johnsy'nin kocaman anlamsız gözlerle pencereye bakmakta olduğunu gördü.

«Perdeyi aç. Yapraklara bakmak istiyorsum,» dedi Johnsy.

Sue perdeyi açtı.

Geceki sağanaktan, fırtınadan sonra bile, tek bir yaprak asmanın dalında duruyordu. Son yaprak. Koyu yeşil rengiyle, yerden yüz seksen santim yükseklikte bir dalın üstünde.

«Son yaprak bu,» dedi Johnsy. «Bu gece yüzde yüz düşeceğini sanmıştım. Fırtınayı, yağmuru işittim. Bugün düşecek, o düşünce ben de öleceğim.»

Gün yavaş yavaş geçti. Akşam karanlığı çöktü, yaprak gene oradaydı. Geceleyin rüzgâr gene arttı, bardaktan boşanırcasına yağmur başladı.

Ertesi sabah Johnsy gene Sue'den perdeyi açmasını istedi. Yaprak oradaydı.

Johnsy, yattığı yerden uzun bir süre yaprağa baktı, sonra Sue'ya:

«Ben kötü bir kızım Sue,» dedi. «Ne kötü olduğumu anlamam için bir güç bu yaprağı düşmekten alıkoyarak orda tuttu. Ölmeyi istemekle büyük günah işledim. Bana biraz çorba getirebilirsin şimdi. Arkama da birkaç yastık koy. Doğrulup senin çorbayı pişirmeni seyredeceğim.»

Bir saat sonra Jonsy, «Sue, bir gün Napoli körfezinin resmini yapacağım,» dedi.

Öğleden sonra doktor geldi. «Durumun iyiye gidiyor,» dedi Johnsy'ninceelik elini tutarak. «Bir iki haftaya kalmaz iyice düzelirsin. Şimdi sizin aşağı kattaki başka bir hastaya gitmem gerek. Adı Behrman. Sanatçı falan olmalı sanırım, O da zatürree. Çok yaşlı, zayıf bir adam, hastalığı da ağır. Kurtuluş umudu yok, ama daha rahat etsin diye hastaneye göndereceğim.»

Ertesi gün Sue, Johnsy'nin yanına geldi. «Doktor kısa zamanda hiç bir şeyin kalmayacağını söylüyor,» dedi, kolunu onun boynuna dolayarak, Johnsy, mutluluk içinde gülümsedi.

«Ne güzel değil mi?» diye ekledi Sue. «Ama şimdi sana önemli bir haberim var. Yaşlı Behrman bu sabah hastanede zatürreeden öldü. İki gündür hastaydı. Bu sabah, odasında ateşler içinde, acıyla kıvranırken bulmuşlar. Üstü başı, ayakkapları sırılsıklam, buz gibiymiş. Böyle korkunç bir gecede nereye gitmiş olabileceğini bir türlü anlamamışlar. Sonra, hâlâ yanmakta olan bir fener, bir merdiven, o fırtınada, yağmurda karşı duvara yeşil bir asma yaprağı resmi yapmaya gitmiş olduğunu gösteren başka şeyler bulmuşlar odasında. Yaprağın rüzgârda hiç kımıldamayışı senin garibine gitmemiş miydi? Ah, sevgili Johnsy, Behrman'ın gerçek şaheseriydi o yaprak. Son yaprağın düştüğü gece yapmıştı onu.

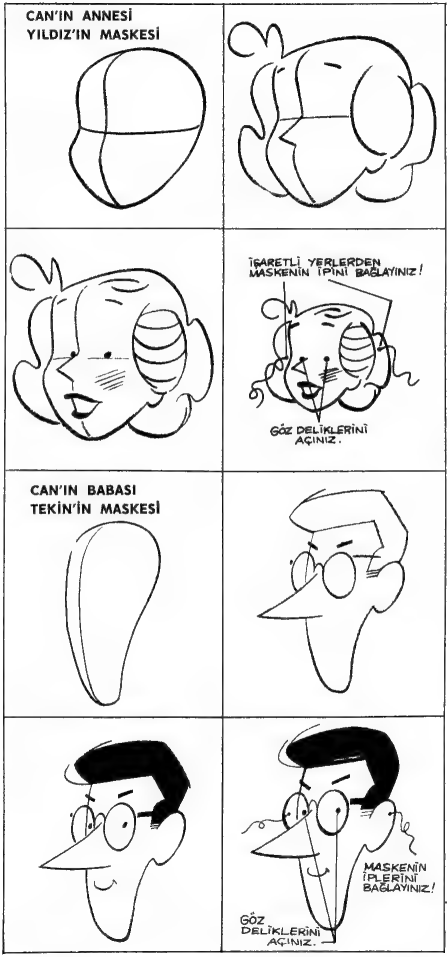

OYUN

C e z a

(Can telefonu çevirmektedir. Perde açılır. Mualla teyze ve Murtaza amca görülür.)

Can — *Alo, kimsiniz.*

Murtaza amca — *(Telefona cevap vererek) Kimi istiyorsunuz?*

cici can

Can — *Ben Can . Murtaza amca.*

Murtaza amca — *Gine ne var Can? Sinemaya mı gitmek istiyorsun; yoksa temizlik mi var?*

Can — *Hayır Murtaza amca. Okuldan telefon ediyorum. Öğretmen cezaya bıraktı da.*

Murtaza amca — *Ne yaptın da cezaya kaldın?*

Can — *Aslında ben bir şey yapmadım.*

Murtaza amca — *Öyleyse niye öğretmenin cezaya bıraktı?*

Can — *Çocuklara kurbağamı göstermek için onu okula getirmiştim. Derste birdenbire kaçıverdi.*

Murtaza amca — *Eh, ne yapalım? Madem öğretmenin öyle istedi; cezanı bitirir dönersin.*

Can — *Ama ikiyüz defa «Bir daha sınıfta yaramazlık yapmayacağım» yazmak çok uzun sürer. Siz gelip bir çaresine baksanız.*

Murtaza amca — *Can benim çok işim var.*

Mualla teyze — *(Telefonu alır.) Cezaya kaldın demek.*

Can — *Evet, ben de Murtaza amcamdan gelip yardım etmesini istemiştim.*

Mualla teyze — *A evet hiç olmazsa birazını da o yazar.*

Murtaza amca — *Hayır, asla. (Telefonu alır) Telefon edeceğine gidip yazını yazsan daha iyi edersin. Allahaısmarladık. (Telefonu kapatır. Murtaza amcanın bulunduğu kısmın perdesi kapanır.)*

tiyatrosu

Can — *(Kendi kendine) Bir de eve telefon edeyim. Belki babam birşeyler yapar.* (Telefonu çevirir. Babası ile annesinin bulunduğu kısmın perdesi açılır.)
Can — *Alo, baba.*
Babası — *Can sen misin?*
Babası — *Şimdi eve dönmüş olman lâzımdı.*
Can — *Evet ama, öğretmen cezaya bıraktı.*
Babası — *Yaramazlık yapmasaydın.*
Annesi — *(Telefonu alır.) Can gine ne yaptın?*
Can — *Kurbağam kaçtı da.*
Annesi — *Hiç okula kurbağa gider mi? Cezanı yaz, eve öyle gel. Allahaısmarladık.* (Telefonu kapar. Annesi ile babasının bulunduğu kısmın perdesi kapanır.)
Can — (Telefon kabininden çıkar. Kendi kendine) *Kimseye iyilik yaramıyor. Halbuki herkes kurbağamı merak ediyordu.*

NOT: MASKELERİ 20X25 SM. BOYUTUNDA KARTONA YAPINIZ. ÇİZİP KESTİKTEN SONRA RENKLENDİRİNİZ.

DİLEK'İN MASKESİ

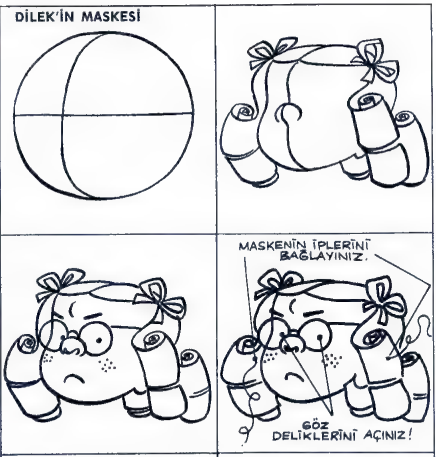

ALİ'NİN MASKESİ

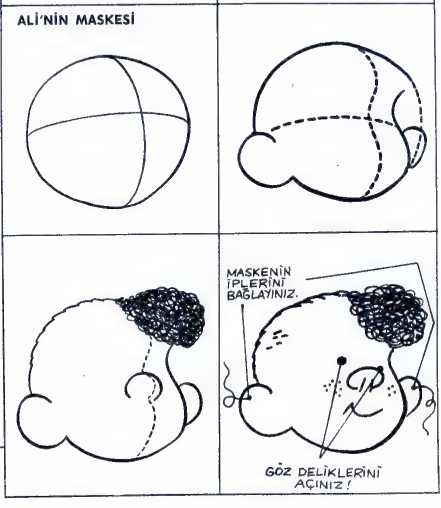

Denizi ve denizciliğ

YELKENLER FORA! ②

BAZI ŞEYLERİ ANLATMAK, GERÇEKTEN GÜÇ GELİR İNSANA. KOCAMLA SEKİZ YAŞINDAKİ OĞLUMUZ DAVE YENİ TEKNEMİZDE GEÇİRDİKLERİ İLK GECE OLANLAR DA BÖYLE ANLATILMASI GÜÇ OLAYLARDAN. FIRTINALI, BERBAT BİR GECEYDİ...

OFF! SU FIRTINAYA BAK BABA! ANNEMLE ERİK YARIN GELECEKLER DEĞİL Mİ? SANDALMA BİR BAKABİLİRMİYİM BABACIĞIM?

PEKİ, PEKİ.

© 1968 by NEA, Inc.

...si sevenlerin romanı!

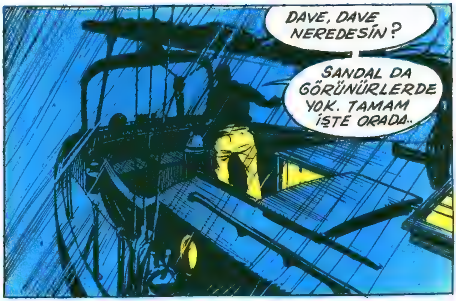

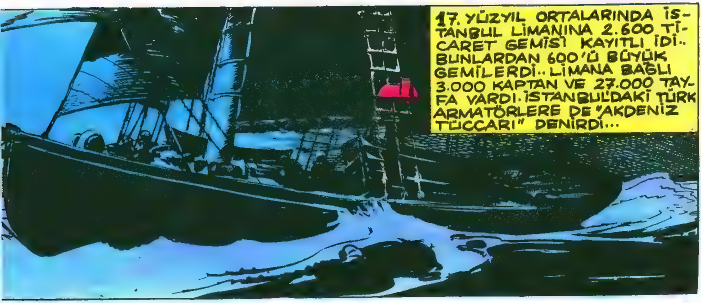

Denizi ve denizciliği sevenlerin romanı!

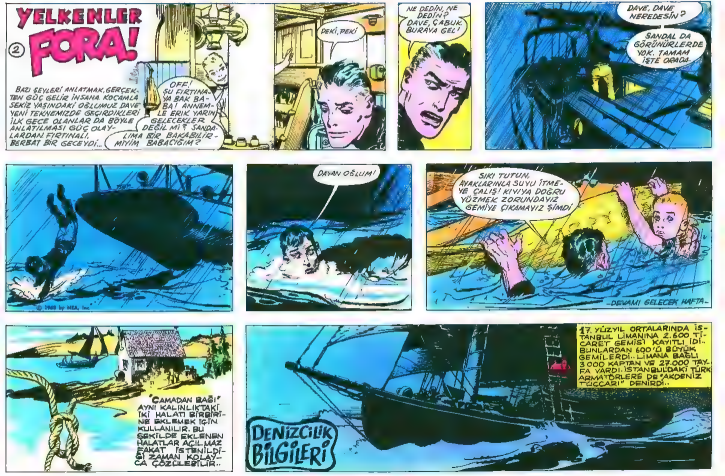

Tarzan

MUHAFIZLAR DEK KALABALIK. ONLAR MUGAMBİYE ZARAR VERMEDEN KURTARMALIYIM.. HAYDİ DOSTLARIM!
16
TARZAN, MUGAMBİ VE MAYMUNLAR ÇÖLDE ESKİ MİSİR'LILARDAN KALMA BİR ŞEHİR GÖRÜRLER. BURADA YARI İNSAN-YARI HAYVAN YARATIKLAR YAŞAMAKTADIR. MUGAMBİ'NİN NİŞANLISI DA ESİRDİR.
BUNOLO! (SAVULUN)
TUZA NEREDE HAİNLER?
ETRAFIMIZ SARILDI. BEN BUNLARI OYALARKEN, SEN MAYMUNLARLA KAÇ, KIZI, NİŞANLIN TUZA'YI ARA MUGAMBİ!
HAYIR, TARZAN SENİ YALNIZ BIRAKAMAM... AHHH!..
ARRGH!
MANGANİ! REM, MUGAMBİ.. UNKA-NALA... (DOSTLARIM MUGAMBİ YARALANDI..)
Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
©1955 by United Feature Syndicate, Inc
TARZAN, TARZAN!
#1955
RUSS MANNING
8-11

TARZAN TEK BAŞINA MUHAFIZLARLA ÇARPIŞARAK MUGAMBİ'NİN KAÇIŞINI KOLAYLAŞTIRMAYA ÇALIŞIYORDU..
MAYMUNLAR YARALI MUGAMBİ'Yİ KAYALARIN ÜZERİNE ÇIKARMIŞLARDI..
YAPINAKTA, KRAL SOKAR'IN DAİRESİNDE...
AH, TUZA.. DEMEK CARİYELERİ SENİ BİR KAMELİÇE KILIÇINA SOKTULAR HA. GÜZEL.. ÇOK GÜZEL...
HAYDİ KIZLAR... İŞİNİZ BİTTİ ARTIK.. ÇEKİLİN!
GİTMEYİN, BENİ YALNIZ BIRAKMA, VİN!..
ANLAŞILDI.. YÜZÜMDEKİ MASKE SENİ KORKUTUYOR.. ÇIKARAYIM DA RAHATLA, TUZA...
KIRAL SOKAR.. TARZAN'I YAKALADIK. HUZURUNA ÇIKARMAK İSTİYORUZ!
BEN SALONA GEÇİYORUM. SEN BURADA BEKLE KÜÇÜK SEVGİLİ...
KIRAL SOKAR'IN ÖNÜNDE DİZ ÇÖK! BÖYLE BÜYÜK CEZAN DAHA HAFİF OLUR, HAYDİ!
TARZAN KİMSENİN ÖNÜNDE EĞİLMEZ!
ANLAŞILDI... SEN DİK BAŞLI BİR YARATICIYIM O HALDE SENİ HEMEN "HAYVANLAŞTIRMA" ODASINA ATSINLAR.. O ZAMAN DAHA SADIK OLURSUN!..
-ARKAS! VAR-
TM Reg U S Pat Off—All rights reserved
©1968 by United Feature Syndicate, Inc

MAVİ TAVŞAN

Bir zamanlar gök mavisi bir yavru tavşan varmış. Tepeden tırnağa masmaviymiş. Tek bir ak benek bile yokmuş tüylerinde.

Mavi tavşan ilk doğduğu zaman, «Ah başıma gelenler,» diye şaşırmış annesi. Bütün akrabalar tanıdıklar mavi yavruyu görünce «Daha neler!» diye şaşakalmışlar. Kaynanası ana tavşana, «o mavi unutmabeni çiçeklerinden yedin yedin, sonunda bu iş geldi başına. Ben sana dememiş miydim?» diye çıkışmış.

Ailemiz için ne büyük bir yüz karası,» diye söylenmiş iki yaşlı hala, «hiç işitilmiş şey mi, gök mavisi bir tavşan!»

Tavşancığın öz kardeşleri de başlamışlar hep bir ağızdan ağlayıp sızlanmaya: «Biz bununla birlikte oynamayız. Herkese gülünç olmak istemeyiz!»

Ama babası bıyıklarını sıvazlayarak: «Hele durun bakalım, zaman ne gösterecek!» diye mırıldanmış. «Belki de günden güne rengi değişir. Değişmese de, bu rengiyle bile seviyorum oğlumu,» demiş. Aradan zaman geçmiş, yavru tavşan büyümüş, ama renginde hiç bir değişme olmamış. Daha da mavileşmiş üstelik.

«Aklıma bir şey geldi,» demiş babası. «Gök mavisi oğluma yalnız sarı yiyecekler verirsem belki tüyleri başka bir

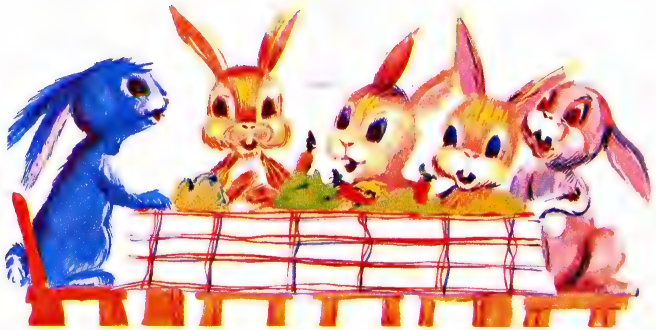

renge döner.» Böylece yavru tavşana hep sarı şeyler yedirmişler: Hindiba çiçeği, ayçiçeği, katırtırnağı. Öyle çok yedirmişler ki bunlardan, az kalsın sarılık olmuş tavşancık, ama rengi gene de değişmemiş.

Gök mavisi tavşancık çok üzgünmüş. Kardeşleri kendisiyle her zaman alay ediyorlar, yanlarında gezdirmek istemiyorlarmış. «Gök mavisi oldumsa, bunda ne suçum var benim,» diye sızlanır, gözyaşlarını kocaman bir lâhana yaprağına silermiş.

Çok geçmeden mavi tavşanın ailesine zengin bir akraba konuk gelmiş. Onun gelişinden önce bütün ev pırıl pırıl temizlenmiş, büyük hazırlıklar yapılmış. Zengin akrabanın çok güzel bir kızı varmış. Kızın kar gibi beyaz tüyleri herkesi imrendiriyormuş. Konuklar geleceği gün, gök mavisi tavşanı gözden ırak bir yere saklamışlar. Zengin akrabanın onu görmesinin çok ayıp olacağını düşünmüşler.

Zengin konuğun kızı bu evde çok sıkılmış, sıkıntıdan esnemeye başlamış. Ama bir köşede saklanan gök mavisi tavşanı görünce sevinçle bağırmış: «Ah, ne inanılmaz şey! Ben kar beyazı tüylerinin dünyada en güzel kürk olduğunu sanırdım, ama bu gök mavisi kürk yanında benimki gölgede kalır!»

Gök mavisi tavşanı köşesinden çıkarmışlar. Öğle yemeğinde en büyük lâhana yaprağını ona vermişler, sofranın baş köşesine oturtmuşlar. O günden sonra gök mavisi tavşanın talihi iyiye dönmüş. Zengin konuğun kar beyaz kızı kendisine büyük yakınlık gösterince, gök mavisi tavşan onunla evlenme isteğinde bulunmuş. Kız da sevinçle kabul etmiş.

Düğün için bütün tavşanlar tüylerini pırıl pırıl parlatmış, her yanlarına kırmızı, sarı çiçek tozları sürmüşler. Ama ne denli süslenip bezendiyseler de, hiç biri gök mavisi güvey gibi güzel olamamış.

OYUNCAK BEBEKLERİNİ SEVİYOR MUSUN?

Oyuncak bebeklerine isim koydun mu?

Bebeklerinin içinde daha çok sevdiğin bir tanesi var mı?

İlk oyuncak bebeğini hâlâ saklıyor musun?

Bebeklerini akşamları yatırıyor musun?

Uzun bir yolculuğa çıkarken, bebeğini de yanına alıyor musun?

Yaz geceleri bebeğini açık havada uyumaya bırakıyor musun?

(Cevaplar 30. sayfada)

bu hafta Doğan Kardeşler

✱Sekip Karahan
Adana 17.8.58

Tuncay Gürpınarlı
İstanbul 17.8.56

✱Can Kartoğlu
Zonguldak 14.8.59

✱Celaleddin Soner
Afyon 17.8.56

✱Betul Usnet
İstanbul 15.8.60

Talât Mor
Ankara 13.8.62

Onder Şemenoğlu
İstanbul 11.8.58

✱M. Halit Sümen
Mersin 15.8.62

✱Reydan Artunar
İstanbul 15.8.55

✱Ülkü Akbaş
Bilecik 15.8.58

✱Bedri Özbek
Ankara 15.8.58

Nilgün Kılıboz
Erzurum 11.8.58

✱Baha Gürsoy
Bursa 11.8.58

✱Işık Posacı
Aydın 14.8.57

Hüsniye Ağaoğlu
Aydın 12.8.59

Ali Pamir
Ankara 15.8.56

Tevfik Terakçı
İzmir 15.8.55

Şen Uzunlar
Manisa 15.8.58

Hasan Onem
Lefkoşa 13.8.57

Semra Yavuz
Mersin 14.8.55

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze 1 ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P. K. 1146 İSTANBUL.**

YAVRUSUNU TAŞIYAN KURBAĞA

Erkek Kokoi Kurbağası, yavruları yumurtadan çıkana kadar onlara gözcülük eder; yavrular onun sırtına binerler; binemeyenler ölüp gider. Sırtında yavrularıyla Kokoi Kurbağası, suyla dolu ağaç kütükleri aramaya koyulur. Çünkü yavrularını sulak yerde bulundurmak zorundadır. Böylelikle onları koruyup büyütebilecektir.

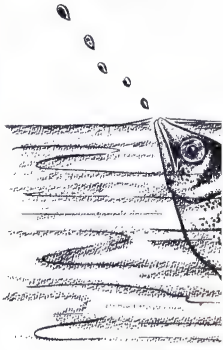

HAYVANLARI TANIYALIM

Dikenli balıkların yavrulama mevsimi gelince, erkek balık, dişisinin ilgisini çekebilmek için renk değiştirmeye başlar; böbreğinden çıkan bir çeşit yapışkan salgıyı sıva yerine kullanarak deniz yosunlarını birleştirir, bir yuva yapar. Dişiyi bu yuvaya götürür, yan yatarak burnuyla kapıyı işaret eder.

Dişi, orada yumurtlayadursun o, dışardan dürtükleyerek dişisinin kolay yumurtlamasını sağlar. Sonra yuvaya girer, yumurtaları döller. Bu işlem, birçok dişiyle tekrarlanır. Sonunda erkek balık, yumurtaların üstüne su serper, onları havalandırır.

Yavrular, aşağı yukarı bir hafta sonra yumurtadan çıkarlar. Onlarla baba ilgilenir, hepsini birarada tutmaya çalışır, uzağa gidenleri ağzına alarak yuvanın içine püskürtür.

DİKENLİ BALIK'IN GARİP DÜĞÜNÜ

(Gasterosteus Aculeatus)

NİŞANCI OKÇU BALIĞI

(Family TOXOTIDAE)

Okçubalığı Hindistan ve Endonezya ırmaklarında yaşar. Su yüzeyine çıkan uzun ağzı sayesinde böcek avlayarak geçinir.

Şöyle: Solungaçlarını iyice kısar; bu büyük basınçla birlikte su, dilliyle damağı arasında kalan ufak borudan çıkar. Tükürüğünü usta bir nişancı gibi böceklerin üstüne yöneltir.

WALT DİSNEY Gerçek Hayat Serüvenleri

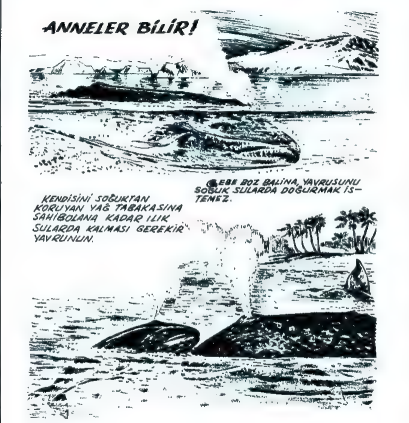

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞAN KARDEŞ VARLIKLI BU SAYFAYA KATILMAK İÇİN ...

HAYVANLARI TANIYALIM

YAVRUSUNU TAŞIYAN KURBAĞA

NİŞANCI OKÇU BALIĞI

(Family TOXOTIDAE)

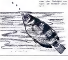

DİKENLİ BALIK'IN GARİP DÜĞÜNÜ

Walt Disney Gerçek Hayat Serüvenleri

KARAMAÇA ile

⑧ KARAMAÇA MİNİ FAREKERİ TAVLAMAK İÇİN SIRTINA BİNMELERİNE AİLE SES ÇIKARMIYORDU

mini Fareler

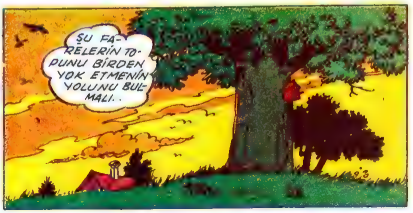

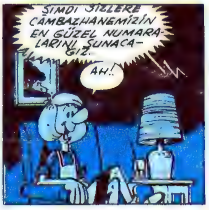

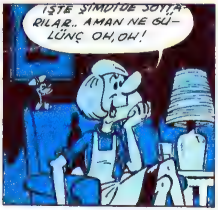

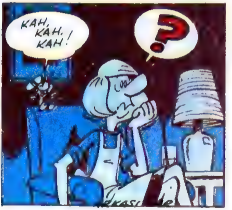

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşler Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

PAPATYA

Bembeyaz paltosu
Sapsarı şapkası
Yeşildendir elbisesi
Çok şirindir kendisi

İlkbaharda açar kırlarda
Papatya derler onun adına
Kelebeklerle arkadaşlık eder
Herkes onu çok sever.

CÜNEYD DEMİR — MANİSA

KÖYDE ŞENLİK

Yanık tenli köylüler
sevinçli
Kadını erkeği çocuğu
Bitirdiler işlerini
Başarmanın kıvancını
duyuyor hepsi
Çalışmanın, didinmenin
Altında kızgın güneşin;
Eğlenmek de hakları
Kimi almış sazını
Kimi cirit oynuyor
Tel duvaklı gelinler
Şalvarlı, cepkenliler
Güreş tutanlar.
Davullar zurnalar,
Köyde şenlik var!.

ÇEŞMİNAZ DEMİR
İSTANBUL

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

İBRAHİM DİLEK: Aykut Kavafiye, Cumhuriyet Cad. No. 3, Bucak - BURDUR. **(Lise öğrencisi, spordan hoşlanıyor.)**

GEVHER BOZ: Kocaş Devlet Üretme Çiftliği, Aksaray - NİĞDE. **(17 yaşında, müzikten hoşlanıyor.)**

HAMİT SAÇLI: Emirdağ Cad. No. 144, Bolvadin - AFYON. **(13 yaşında, kardeşlerle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

ASUMAN BEKLER: Harmantepe No. 6 Paşabahçe İSTANBUL **(15 yaşında. Kardeşlerle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

AYHAN ESER: Dumlupınar Mah. Kıran Sokak No. 13 İSKENDERUN **(16 yaşında. Spor, resim, sinema ve şiirden hoşlanıyor.)**

FULYA ÜLGEN: Arakiyeci Sokak No. 53/1 Üsküdar İSTANBUL **(15 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

FUNDA ÜLGEN: Arakiyeci Sokak No. 53/1 Üsküdar İSTANBUL **(14 yaşında. Çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

SİRK

BAHADIR GÜRAL
İSTANBUL

Çeşit çeşit hayvanlar
Aslanlar ve kaplanlar
Filler ve domuzlar var
İnsanı oyalarlar.

Şu maymunlara bir bak
Bakıp da kahkaha at
Bakın hepsi oynuyor
Sonunda yoruluyor.

Sonra hepsi çıkıyor,
Halkı selâmlıyorlar
Kahkahalar arasında
Sahneyi terkediyorlar.

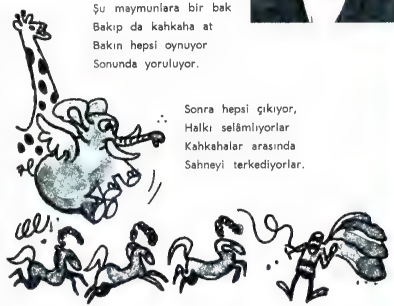

YAZ

Güzel yaz getirdi
Bereketi bolluğu
Doldurdular tavuklar
Yumurtayla folluğu

Bahçelerde kurmuşlar
Çocuklar salıncağı
Al yanaklı kirazlar
En güzel oyuncağı

Şimdi bir başka hoşluk
Kuşların seslerinde
Vızıldaşan arılar
Bal yapmak hevesinde

Ağaçların köşesi
Onların oyun yeri
Herbirinin kavrulmuş
Güneşten enseleri.

NURAY YILANKIRAN (Atatürk Ortaokulu 1/A öğrencisi — VAN)

DENİZ

Deniz ısındı, balıklar oynaştı,
Martılar sevinçle bağrıştı,
Bir bayram havası içinde
Dalgalar şarkı söyledi kıyılarda
Yüzdüm' denizin berrak sularında.

ÜNAL BEKÂR
(Edirne Ortaokulu 2. sınıf öğrencisi)

«BÜYÜK RESİM VE ŞİİR YARIŞMASI»

Daha önceki sayılarımızda da açıkladığımız gibi, tatilinizi daha iyi, daha faydalı geçirebilmeniz için «Büyük Resim ve Büyük Şiir Yarışması»nı açmış bulunuyoruz.

Bu yarışmalara katılma şartları şöyle:

«Büyük Resim Yarışması»na katılabilmek için:

1) 8 ile 14 yaşları arasında bulunmak.
2) Resimler suluboya ile 21×31 boyutundaki resim kâğıdına yapılacaktır. Suluboya olmayan resimler yarışmadan çıkarılır.
3) Konu serbesttir. Ancak yarışmacılar resimleri yaptıktan sonra, kâğıdın arkasına kurşun kalemle konu hakkında açıklama yapacaklardır.
4) Yarışmacılar yaptıkları resmin arkasına, adlarını soyadlarını, yaşlarını, okullarını ve ev adreslerini yazacaklar; bir fotoğraflarıyla birlikte DOĞAN KARDEŞ «Büyük Resim Yarışması» P.K. 1146 - İSTANBUL adresine postalıyacaklardır.
5) Gönderilecek resimlerin başka hiç bir yarışmaya katılmamış olması gerekmektedir.
6) Şartlara uygun olmayan resimler yarışmaya katılamaz.
7) Yarışmaya gönderilen resimler geri verilmez.

«Büyük Şiir Yarışması»na katılabilmek için:

1) Şiirlerinizi kendiniz yazmış olmalısınız.
2) Şiirlerinizi okunaklı bir yazıyla temiz bir kâğıda geçirdikten sonra, altına adınızı, yaşınızı, okulunuzu, açık adresinizi mutlaka ekleyiniz. Zarfın içine bir de fotoğrafınızı koyunuz ve aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«Büyük Şiir Yarışması» P.K. 1146 - İSTANBUL

ŞİİR VE RESİMLERİNİZİ EN GEÇ 15 EYLÜL 1969 GÜNÜ ELİMİZE GEÇECEK ŞEKİLDE GÖNDERİNİZ.

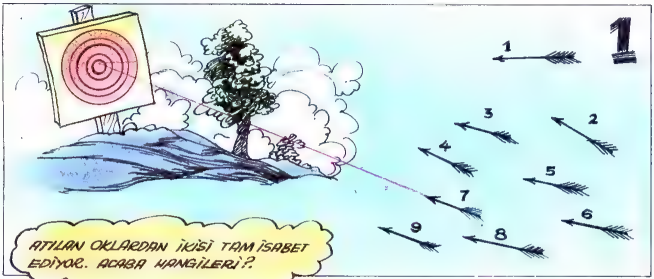

ELİNİZE BİR KUREŞUN KALEM ALINIZ. ÖNÜNÜZDEKİ NİŞANGÂHA 40 cm YUKARIDAN BIRAKINIZ. BAKALIM 5 ATIŞTA KAÇ PUAN TOPLAYACAKSINIZ.

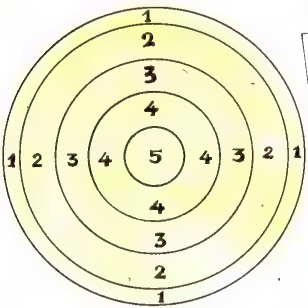

2

CİCİ CAN NE AVLANMIŞ NOKTALARI BİRLEŞTİREREK BULUNUZ.

3

Oyun Eğlence bilgi bilmece

AŞAĞIDA DENİZLERİN SÜSÜ BALIKLARDAN BİR KAÇININ BİZ RESİMLERLE İSMİNİ YAZDIK. SİZ BU RESİM YAZILARI OKUYUNUZ.

GEÇEN HAFTANIN ÇÖZÜMLERİ

9 HATA BULMACASI

1- ÜÇ ANAHTARDAN ALTDAKİ 2- NOTA KAĞIDI 3- GÜREŞÇİLERDEN ÖNDEKİNİN AYAĞI 4- HIRSIZIN AYAKLARININ ALTINDAKİ GÖLGE 5- KAPININYANINDAKİ ELEKTRİK ANAHTARI 6- HIRSIZIN ŞAPKASI 7- SEHPANIN ÜSTÜNDEKİ KAĞIDIN BİRİ KISA 8- KASANIN GÖLGESİ 9- SEHPANIN AYAĞI.

1- 1-İNCİR 3-DUT 5-AYVA 2-ERİK 4-MEŞE 6-ASMA

2- KEMİK **3**- AT BİNENİN KILINÇ KUŞANANIN

4- 8 NUMARALI TABANCA

HAHAHA! HİHİHİ! HOHOHO!

— Affedersiniz, biraz beyaz boyanız var mı?

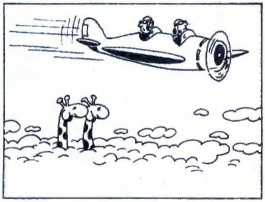

— Arkadaş, Afrika'nın üzerinde uçuyoruz!..

— Amca, yukarıdan aşağıya 5'in cevabını söylesene!..

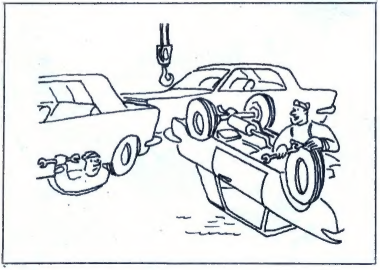

— Sen niye benim gibi yapmıyorsun? Böyle daha kolay oluyor!..

OYUNCAK BEBEKLERİNİ SEVİYOR MUSUN?

(21. sayfadaki testin cevapları)

1 - 2 - 3 sayılı sorulara «evet» cevabını vermişsen, bebeklerini seviyorsun demektir.

1 - 2 - 4 - 6 sayılı sorulara «hayır», 5 sayılı soruya da «evet» diye karşılık vermişsen, bebeklerini gerçekten çok sevdiğin ortaya çıkar. Ne mutlu o bebeklere ki, senin gibi bir anneleri var!

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
11 Ağustos 1969
Sayı : 16 **Sıra No. 708**
Yıl : 24 **Cilt : 1**

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ✱ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ✱ Telefon: **27 95 10 (Santral) ✱** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: **40 TL. ✱** Altı aylık: **20 TL. ✱** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ✱** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ✱** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ✱** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ✱ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✱ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**
BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Çocuklar, mutlu yarınlar bugünden hazırlanır.

Anne ve babanıza sorunuz:
Yapı ve Kredi Bankası'nda
neden sizin de
bir hesabınız olmasın?

YAPI ve KREDİ BANKASI
Çocuk Hesapları
sizi mutlu yarınlara kavuşturur.

Y 191

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet
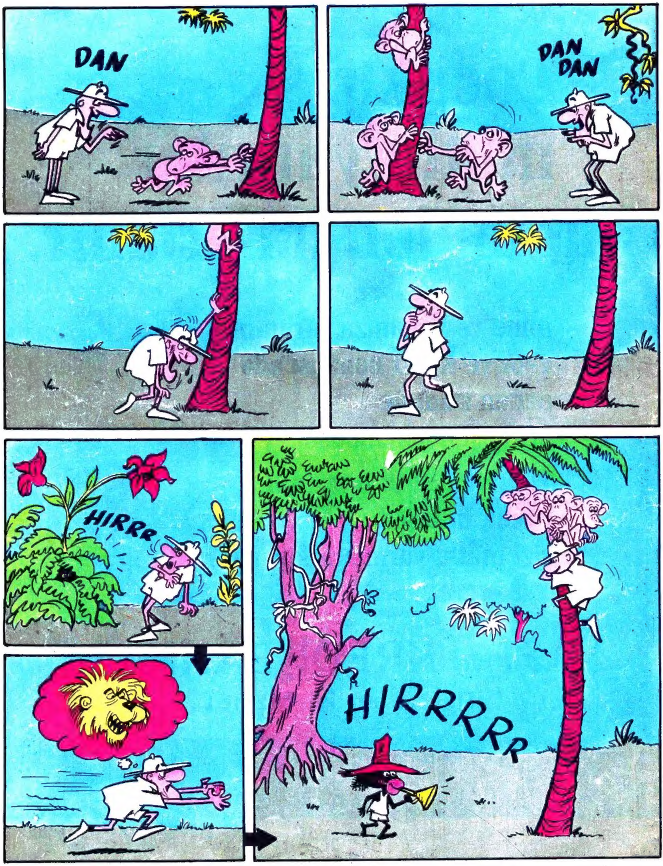
TURİST AMCA